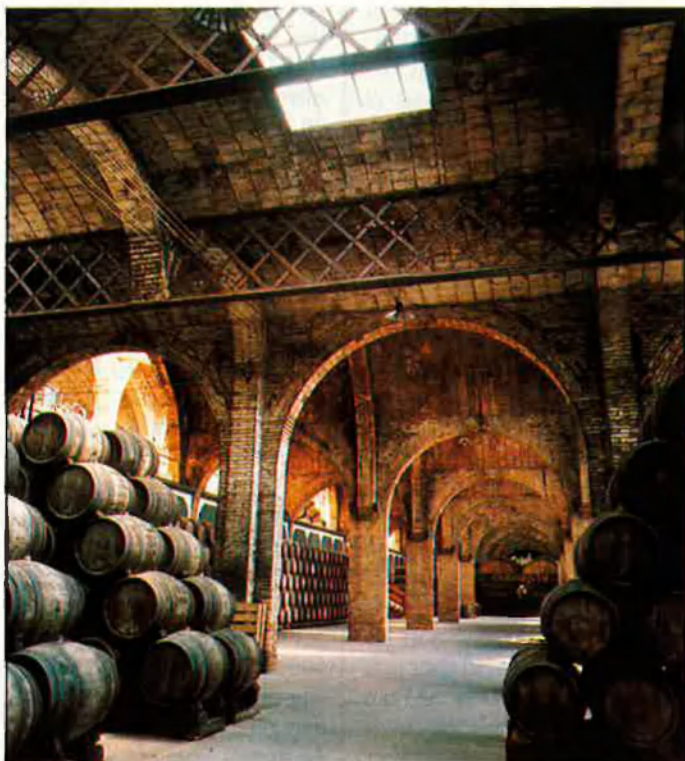

El prolífic Cadafalch

L'obra de Josep Puig i Cadafalch es presenta a principis de desembre al Centre Cultural de la Fundació Caixa de Pensions.

L'exposició s'inscriu en la línia de la Fundació, creada per a divulgar el coneixement d'artistes importants del passat, que en l'àmbit de l'arquitectura nacional s'ha concretat en les mostres dedicades a Rubió i Tudurí i Antoni Gaudí, l'any 1985. Els comissaris de l'exposició, l'arquitecte Ignasi de Solà Morales i la historiadora de l'art Judit Roher han volgut oferir una visió completa de Puig i Cadafalch, abordant la seva figura tant des de la vessant arquitectònica com des del punt de vista de la seva activitat política com a membre de la Lliga de Catalunya, col·laborador de la Renaixença i del setmanari *La Veu de Catalunya*, on destaca la seva tasca com a segon president de la Mancomunitat de Catalunya, en la qual desenvolupà una política social de gran transcendència, impulsant l'establiment de la xarxa telefònica, de les biblioteques populars, del Servei Meteorològic, de les Escoles d'Alts Estudis Comercials i d'Infermeria, entre moltes altres.

La mostra, tal com indica el seu títol, se centra principalment en l'autor com a arquitecte d'edificis i grans conjunts urbans. La presència de maquetes —produïdes especialment per a l'exposició— i vora 260 dibuixos inèdits, es complementen amb altres documents biogràfics i fotografies, que ens ofereixen la dimensió artística, histò-

Caves Codorniu.

EUGENI BOFILL

rica i política de la seva obra. La selecció d'aquest material, procedent de l'abundós fons d'obra que l'arquitecte, va amagar a partir de la guerra civil, i que ha romàs inèdit en la seva totalitat fins a aquest moment, reflecteix l'evolució de la seva trajectòria artística i ens acosta també al seu incansable treball com a dissenyador, arqueòleg i historiador de l'art, incidint en els aspectes més importants.

Puig i Cadafalch (Mataró, 1867-Barcelona, 1957) estudià arquitectura i ciències exactes a Barcelona i es doctorà a Madrid (1888). Fou arquitecte municipal a Mataró i una vegada esta-

blert a Barcelona, dirigí les obres de la Casa Martí, famosa perquè en els seus baixos el grup artístic dels Rusinol, Casas i Utrillo va fundar el cafè-concert Els 4 Gats, que es convertiria en el focus del moviment pictòric i cultural de l'època.

Aquest edifici marca l'inici de la seva particular interpretació dels models medievals fusionats amb motius de la tradició pairal, amb predomini de les arts aplicades, que mostren la seva vessant historicista.

Altres edificis singulars construïts a Barcelona expressen aquest esperit de síntesi entre les formes neogòtiques de caire modernista —fruit de l'apassionat

nacionalisme de la Renaixença— que conjugà amb influències de l'arquitectura flamenca (Casa Amatller al passeig de Gràcia), l'aplicació d'elements del gòtic medieval dels palaus barcelonins (Palau de Quadras, al carrer de Roselló), a l'original combinació de motius de la tradició artesanal catalana amb formes del gòtic civil centreeuropeu, com és el cas del popular edifici Les Punxes (Casa Terrades) construït l'any 1905.

Un altre dels edificis seus més representatius és el Palau Macaya, seu de la Fundació de la Caixa de Pensions i on es presenta aquesta exposició.

Si l'obra arquitectònica de Puig i Cadafalch té una singularitat extraordinària, no és menys important la seva activitat com a historiador, on destaca el seu treball sobre l'escultura i l'arquitectura romànica a Catalunya, com també la tasca de recuperació dels fons museístics de la ciutat, dins la Junta Autònoma de Museus a partir de l'any 1902. Com a urbanista, participà en diversos projectes que dugué a terme l'Ajuntament de Barcelona, fins que amb l'arribada de la dictadura de Primo de Rivera, l'arquitecte inicià el seu ostracisme polític i professional, que es concretà en la destitució com arquitecte de l'Exposició Universal de l'any 1929.

Salvador Rodés